Перекладач: Оксана Сенатович
Джерело: З книги: Хвилі Німану. Молода поезія Литви. Київ: Молодь, 1974, с. 140-141.

Незбагненно того світання
Перемішалися нараз —
Шекспір і Блок, Рембо, кохання,
Віки, повстання, дощ і час.

У море площа відпливала,
Не відрізняла — дім чи дим,
Така безкрая, млу снувала,
Пропахла темним і гірким.

Відкрита й скрита в тому мреві,
Пливла, висока, в океан...
В туман котились білі меви,
І схід котився у туман.

Мигтінням звуків скреготала
По той бік плину далина.
А місто з берега спадало,
Немов із темного вікна.